

ЛАДОНЯ

Жыве Беларусь!

Рэгіональны агляд: Беласток — Горадня — Вільня

№ 5 (19)

12—25 сакавіка 1993 г.

Кошт 3 рублі

● Гарадзкія справы

Дэпутатам даспадобы таннае віно

25 лютага адбылася 16-я сесія Гарадзенскага гарадзкога Савету 21-га склікання. Са 124 дэпутатаў зарэгістраваліся 84 — якраз патрэбная колькасць дзеля кворуму. Напачатку дэпутаты прывіталі чэмпіёна ле-

ташній Алімпіяды ў Барсэлёне сп. А. Курловіча, якому ўручылі імянную стужку ганаровага грамадзяніна Гарадні і адпаведна пасьведчанье.

Пры аблеркаванні пунктаў раскладу сесіі дэпутаты запатрабавалі ўключыць у яго два дадатковыя пытанні. «Аб гарантаваным набыцці гараджанамі цыгарэт па талёнах», большасць таксама пажадала «добавіть еще и про вино». Раушча супраць выказаліся дэпутаты, каб з Савецкага пляцу не рабіці стаянку аўтобусаў, пераважна з Польшчы, пляцоўку для іх мае з арганізацій м/п «Стэн». Пытанніе аб перайменаванні вуліц было тэктычнае ня ўключана, таму падстаў для камуністычных інсінуацый не было.

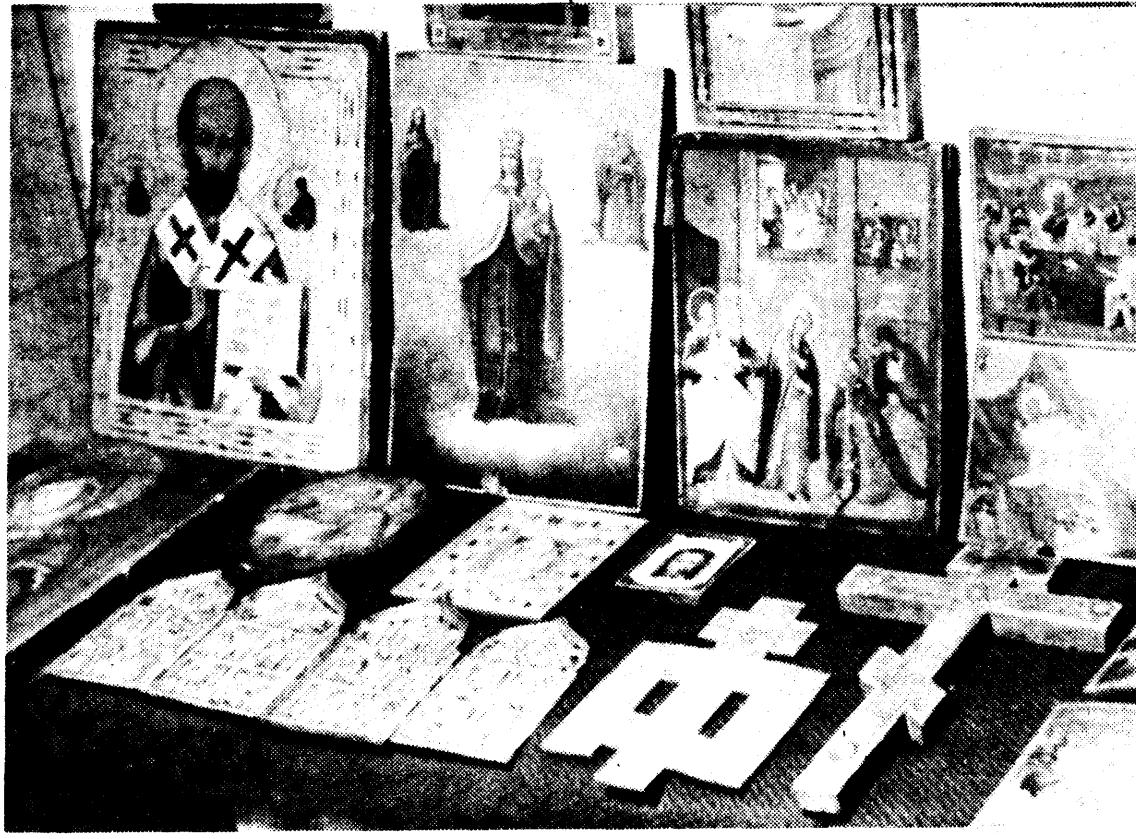
Самым спречным на сесіі аказалася пытанніе аб дзіцячых садах. Прадпрыемствам стала невыгодна іх трывалы, таму існуе небясьпека развалу сістэмы дашкольных установ. Цікава зазначыць, што найбольш жадалі адмовіцца ад утрыманьня садоў дэпутаты-мужчыны. Вырашана пакуль забараніць ліквідаванне, рэарганізацыю, продаж, абмен або зданчу ў арэнду ўсіх дашкольных установ, незалежна ад іхніх ведамаснай падпрадкаванасці. А каб падтрымаць гэтыя крокі грашова, створаны пазабюджэтны фонд гарсавету для фінансавання садоў, у які будуть рабіць адлічэнны (8 працэнтаў ад фонду аплаты працы) усе прадпрыемствы і арганізацыі, каторыя ня маюць сваіх дашкольных установ.

(аб.)

Апошнім часам злодзеі дабраліся нават да храмаў. Скрыденныя сівятыя рэліквіі спрабуюць пераправіць за мяжу. Некалькі такіх спробаў перапыніла Гарадзенская мытная служба разам з ворганамі мясцовага КДБ. Нядайна апературыкамі гэтых службаў былі затрыманы раперсікі кантратандысты, якія спрабавалі вывезці стараўнія крыжы і абрэзы, зробленыя майстрамі 19-га стагоддзя.

Рашэннем аблвыканкама ўсе 122 культавыя прадметы перададзены Наваградзка-Лідзкай і Гарадзенска-Ваўкаўскай Эпархіям.

Фотографаваў
А. ПЕРАХОД.

Гайды, Юзік, у кібуц па вопыт!

Нядайна Гарадню наведаў намеснік старшыні ўраду сп. А. Бокач, які правёў у старым (губэрнатарскім) будынку аблвыканкаму нараду са старшынямі райвыканкамаў і службоўцамі, адказнымі за сельскую гаспадарку. Цікава, што мерапрыемства адбывалася як бы паўторна: папярэдня нарада сабралася два тыдні назад, але прысутныя марна чакалі сталічнае начальніцтва... Аказалася, што ва ўраде даведаліся пра падзею толькі з радыёперадачы, бо нікто чамусьці не паведаміў і не запрасіў урадоўцу, як тое меркавалася зрабіць.

Напачатку прысутным паведамілі, што ў гэтай зале некалі выступаў тав. Дзяржынскі, акустыка выдатная, а таму папрасілі перашпітвацца цішэй. Затым усе даведаліся аб тым, што ў нашай вобласці адноўлена замест аграрнамысловага камітэту ўпраўленыне сельской гаспадаркі. Першым было выступленне яго начальніка сп. У. Рудзячэнкі.

Сёлета ў вобласці плянуеца атрымаць з гектара на менш за 40 цэнтнераў збожжа, 200—250 — бульбы, 400 — цукровых буракоў, 8 — лёну. Летася не найлепш атрымалася з буракамі, таму былі проблемы з цукрам. Каб палепшиць справу, сёлета будуть выкарыстаныя нямецкія тэхналёгі. У 1992 г. у вобласці праз засуху сабралі на 275 тысяч тону збожжа менш, чым у папярэдні год. Зъмен-

шылася вытворчыцца малака й мяса. Колькасць кароваў скарацілася на 10 тысяч галоў. Справу з малаком маюць выправіць з дапамогай новага спосабу даенія на пляцоўках, дзеля чаго прыдбана калі 100 даильных установак. Задача — дасягнуць узроўню 1991 года.

Дакладчык зазначыў, што закон аб прыярытэтным развязвіці вёскі практычна не выконваецца. Цэны на тэхніку вельмі адрозніваюцца ад цэнзу з бложка, мяса, малако, якія работца не выгодна прадукаць. На папярэдній нарадзе быў прыняты зварт да ўраду з мэтаю «стварыць умовы, каб зацікавіць сялян у сваёй працы». Напрыканцы прагучала такая фраза: «Стварэньне СНД паставіла ўсіх нас, я маю на ўзве аграрнамысловы комплекс, на калені».

Спадар Бокач засьведчыў, што адносіны з Расеяй ускладняюць абстаноўку ў нашай краіне. Энергносбіты робіцца ўсё даражэйшымі, але нават па вялікіх цэнзах мы не атрымліваем патрэбнай колькасці. Пры заключэнні беларуска-расейскіх дамоваў суседзі, як напрыклад работца кіраўнік «Роскантракту» сп. А.І. маў, ледзьве што — выкарыстоўваюць сакрамэнタルную фразу: «А мы вам перакрэем краны з газам і нафтай». У студзені яны сарвалі паставікі паліва Беларусі, якія ўсё адно не маглі забясьпечыць нашы патрэбы, але на боль-

ше нават дамовіца не удалося. Урад імкнецца палепшиць становішча, вёсцы выдзелена з дзяржзасаду 10 тысяч тон паліва дзеля правядзення веснавой сябі.

Цікава вырашаецца пытанніе з насеннем кукурузы. Адна яго тона каштуюць 1,5—1,8 тысячаў даляраў. А сеялі мы звычайна 22 тысячаў тон. На 6 тысячаў тон дамовіліся з Малдовай. Наўзамен паставілі туды 300 трактароў і за кожны кілаграм давядзенца вярнуць па 6 кг збожжа. На 5 тысячаў тон згаварыліся з Венгрыяй, прычым вельмі цікавым чынам. Мы взязем у Москву сваё, але нібыта венгерскае мяса, тая венграм прадае газ, а ўжо тады венгры даюць нам тую кукурузу. Абязцаюць і яшчэ 5 тысяч тон за 1 тысячу трактароў. А на кожны наш «Беларусь» у экспартным варынтыце трэба выдаткаваць дадаткова 700 даляраў. Разам гэта будзе 700 тысяч. Карацей, кукуруза нам патрэбна, але пажадана менш і лепш яе сеяць.

Цімняная пакуль і сітуацыя са збожжам. Дамовіліся з презідэнтам Казахстану на 1 млн. тон плюс, папярэдне, яшчэ на 1 млн. пасля паставікі першага. Беларусы свае абавязкі выканалі: паслалі туды на жніво тэхніку, людзей, паставілі трактары, а наўзамен атрымалі... 350 тысяч тон збожжа. А наконт астатнія, кажуць, дамаўляйцеся цяпер з нашымі вобласці самі... Маўляў, міждзяржавныя даговор — усяго толькі «Фількіна грамата».

(Працяг на 2-й стар.).

Мэр з'явіўся да пракурора

26 лютага старшыня Гарадзенскага гарвыканкама сп. С. Домаш з'явіўся да пракурора аўдачных гарадзкіх работнікаў у справе з'нявагі беларускага Дзяржкайнага сцяга. Гарадзіцкі ўлады просьба разгледзець пытанніе аб узбуджэнні крымінальнай справы на падставе Палажэння аб Дзяржкайнім сцягу Рэспублікі Беларусь.

Апошнім часам у горадзе распаўсюджаюцца ўлёткі з называй «Ещэ раз о флаге», іх укідаюць у паштовыя скрынкі, а таксама раздаюць рабочым на прадпрыемствах, у прыватнасці у вытворчым аб'яднанні «Волна». Злодзеі дзеянічаюць адкрыта й на хабна, але ўжо годзе ім з'дзеквацца з беларушынамі, бо на календары 1993 год.

На лесапавал у... Польшчу

Адна гарадзенская фірма скончыла набор ахвотных добра зарабіць. Перавага аддавалася тым, хто ўмее пілаваць дрэвы. Упершыню аднак нашыя дрываескі падеуць не ў Сібір, а на Захад — у Польшчу. Полякі навербавалі іх пілаваць згарэлыя лясы ў Познаньскім ваяводстве. Беларусы анікай працы не цураюцца, дысыплінаваныя й на схильні да бунтавання. Пагатоў з імі можна з эканоміцца на працоўнай страхоўцы й мэдычнай дапамозе. Усіх ахвотных тым, які менш задаволіць не атрымалася. Дзіва, што, бо на лесапавале можна зарабіць да 700 даляраў.

Летася улетку па ўсіе Беларусі, як і ў Польшчу, таксама гарэлі лясы ад працяглай сыпкі. Цікава, хто будзе пілаваць і адраджаць іх?

(спадар).

«Зялёныя» КВІТНЕЮЦЬ

Як і прадказвалі спэцыялісты, рост даляра на мінімум 1000 тон плюс, пасля паставікі першага. Беларусы свае абавязкі выканалі: паслалі туды на жніво тэхніку, людзей, паставілі трактары, а наўзамен атрымалі...

350 тысяч тон збожжа. А наконт астатнія, кажуць, дамаўляйцеся цяпер з нашымі вобласці самі...

М. ЖЫЛЕУСКАЯ

Гаспадарка. Палітыка.

Гайда, Юзік, у кібуц па вопыт

(Праця. Пачатак на 1-й стар.).

Прадстаўнік ураду спыніўся яшчэ на некалькіх цікавых пытаньнях. Ненармальная тое, што вытворцы малака і мяса маюць менш прыбыту за перапрацоўшчыку сельгаспрадукцыі. Малочныя і мясныя заводы з гэтае прычыны, мабыць, будуть акцыяніраваны. Акцыянерамі станут усе гаспадаркі-пастаўшчыкі, а таксама калектывы саміх прадпрыемстваў. Пры гэтым ён спаслаўся на вопыт ізраільскіх кібуцаў (якія, «канешне, далёка не калгасы», каторыя нядайна наведаў сп. Бокач. 5—6 кібуцаў зазывчай валодаюць супольна перапрацоўчай фабрыкай...).

Госьць зазначыў, што паводле чутак урад хоча разбурыць калгасы (!?) і паспрабаваў абвергнуць гэтае неабгрунтаване сцверджанье. Сам за сябе гаворыць, напрыклад, той факт, што урадавыя прафесіялы наконт землеуласців, якія пададзены ў ВС, наступныя. Абсолютная большасць зямлі (ня толькі калгасных, але і фермерскіх гаспадараў) застаецца дзяржавай. Прыватныя могуць быць толькі соткі: прысадзібныя, падлецішчы, пабудову дома альбо пад садаводством ўчастак... Алібі, як той казаў, жалезнае.

Якія будуть высновы? Калгасы ў сённяшніх умовах робяцца суздром нерэнтабельнымі. Дзіва што, бо створаны яны былі Сталіным і маглі больш-менш функцыянуваць толькі пад кірауніцтвам райкамаў, абкамаў і г. д. Але разбураць, вядома ж, не будаваць. Пэўны час яны павінны захавацца. Наш урад робіць вялікія высілкі, каб утрымаць пад парадай калгасны цягнік. Мэта высакародная — накарміць нас з вамі. Дзівіць іншае, а менавіта — яскравае імкненне любой цаной закансерваваць калгасна-саўгасы лад на Беларусі. А гэта тупік. Сытая Эўропа ня ведае калгасаў, а каб ведала, дык не была б сыта.

Прамоўцы выступалі па-расейску і звязваліся да ўдзельнікаў нарады са словам «товарищи»...

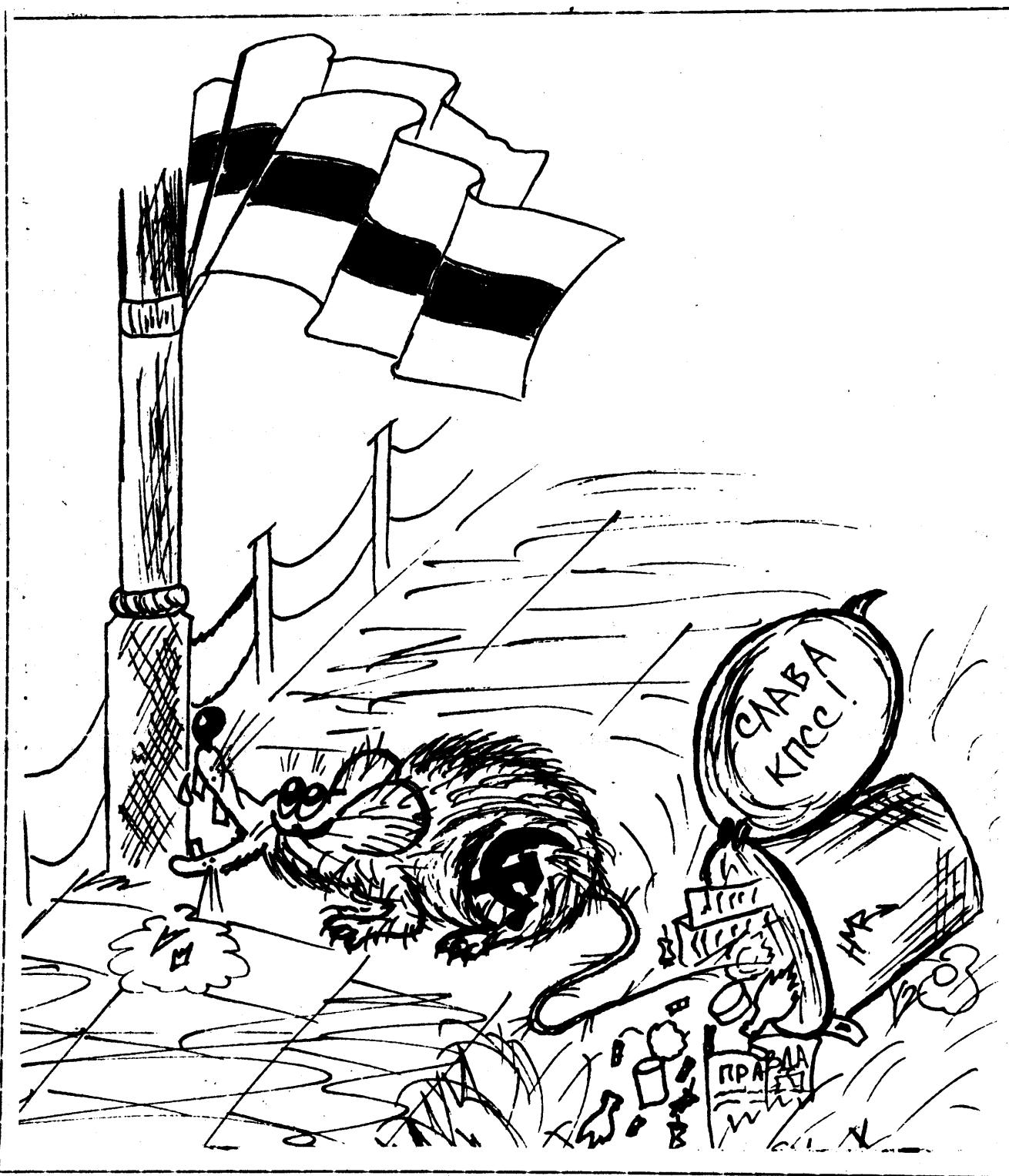
АГЛЯДАЛЬНИК.

Няма згоды, а шкада...

У друку паведамлялася, што ў Горадні працуе аргкамітэт па стварэнню партыі прадпрымальнікаў Беларусі. Называўся нават тэрмін (сакавік гэтага года), калі адбудзеца ўстаноўчая канфэрэнцыя. Па задуме арганізатораў партыі прадпрымальнікаў павінна абараніць права прыватнага бізнесу, дапамагчы маладым бізнесмэнам распрацоўваць законапраекты і ўносіць іх на разгляд ВС Рэспублікі.

Спадар Б. актыўіст аргкамітэту, распавёў карэспандэнту «Пагоні»: Прыкладна год назад на менскай канфэрэнцыі прадпрымальнікаў была ўнесена прапанова аб стварэнні сваёй партыі. Прадстаўнікі гарадзенскай дэлегацыі ўзялі на сябе падрыхтоўку статута і іншых дакументаў, неабходных для регістрацыі. Прыкладна за паўгады ўсе неабходныя дакументы былі зроблены і прадстаўлены на восеньскай сутэрні прадпрымальнікаў, на якой прысутнічала некалькі соцень бізнесменаў.

На жаль, большасць з пры-

Як жа называцца Гарадзенскім вуліцам?

І зде час. Паступова адыхаюць у нябыт пачварныя прывіды камуністычнай мініўшчыны. Адраджаеца закатаваная нацыянальная сяўдомасць, абуджаеца згвалтаваная гістарычная памяць. Пасяленням, вуліцам і плошчам пачынаюць вяртацца іх спрадвечныя назвы, зынкае ідэалагізаваная бязглувъдзіца накшталт вуліц «Сацыялістычнай» ці «Савецкай».

Ня ўсё, аднак, у гэтым працэсе выглядае ружова й аптымістычна. Многае выдаецца няпэўным і двухсэнсочным. Некаторыя прапановы аб зымене назваў гарадзенскіх вуліц (гл. «Пагоня» № 2 ад 29.01.93 г.) выклікаюць шчырае зьдзіўленне і дазваляюць меркаваць або аб няпоўнай дзеяздольнасці сябраў тапанімічнай камісіі або неразуменіні імі дзяржавных і нацыянальных інтарэсаў. Узынікае ўражаныне, што без «ценных указаний» яны і надалей ня здолны зрабіць і кроку. І калі зусім нядайна трэба было выцягвацца ў струну перад любым камуністычным «культуртрэгерам» з усходу, дык зараз, здаецца, гэты вакум паспяхова запаўняеца сяўтарамі рускай праваслаўнай

царквы. Цяпер мы ужо і папам у рот глядзім, бо яны, пэўна, як і іх папярэднікі, лепей за нас ведаюць, як нам жыць. Бо інакш чым раствумачыць зъявленыне неабгрунтаваных клерыкальных назваў у спысле прапаноў па зымене назваў вуліц Гарадні?

Напрыклад, вуліца Пілсудзкага-Гітлера-Леніна будзе называцца, калі гарсавет прыме гэту прапанову, Пакроўская, пэўна атрымаўши ў спадчыну назув Пакроўскага сабора, які да гэтай вуліцы ня мае анікага дачынення, бо аддзелены ад яе сваім дваром з прыбіральнімі, шапікам «Садавіна-гародніна», стаянкай аўтамамышы, а фасадам выходзіць на вуліцу Ажэшкі. У той жа час на гэтай вуліцы знаходзяцца: пэдаганічнае вучылішча, корпус факультэта беларускай філалогіі і культуры, а сама яна ўпіраецца ў галоўны корпус універсітэта.

Дык чаму ж не называцца яе абсалютна нейтральна — «Універсітэцкая»?

Або возьмем да прыкладу вуліцу Лермонтава, якую прапанавана называць Каложскай, якая раней, дарэчы, называлася Базыльянскай ад называ вуніяцкага Базыльянскага кляштара. Гэтую

пропанову можна патлумачыць толькі як спробу затлуміць гістарычную памяць, але цяпер ужо з іншага боку, хоць і старым спраўдженым чынам. Адабраўшы кляштар, г. з. тое, што не будавала, што ёй не належала, праваслаўная царква імкнецца і ўсялякі успамін аб сваіх грахах съцерці з памяці народнай. А мы што, зноў рады стараца?

гэтым накірунку трэба, пэўна, разглядаць і адмовіць камісіі ўзвекавечаныні памяці вялікага гуманіста й вучонага, які жыў і тварыў у нашым горадзе, Л. Л. Замэнгофа — стваральніка ўніверсальнай сусветнай мовы эспраната. Уесь съвет ведае яго, любы горад у цывілізаванай краіне ганарыўся б, каб мог праславіцца праз гэтае імя. Любы, але не Горадня, бо на сваю бяду Замэнгоф быў іудзеем, а не праваслаўным, ці на худы канец католікам.

Рэспубліка Беларусь — съвецкая поліканфесійная дзяржава. Тому стварэнне новых тапографічных рэалій, звязаных з любым веравызнаннем, напэўна, не адпавядае рацый беларускай дзяржавы насыці, бо не яднае, а разъядноўвае грамадзтва. У гэты сувязі

сутных адмоўна аднеслася да нашай працы. І вельмі патрэбная справа спынілася.

Скажыце, чаму большасць менавіта так паставілася да гэтай ідэі?

— Ведаце, паміж бізнесменамі няма адпаведнай згоды. Многія лічыць, што кожны пасобку зможа выйсці са складанага становішча. Таму ствараць арганізацыю, якая б ім дапамагала й абараняла, яны не жадаюць.

— Што Вы зыбіраеце рабіць надалей?

— Пройдзе час, і я думаю, што мы паспрабуем тут, у Горадні, стварыць свой рэгіянальны саюз прадпрымальнікаў. Думаю, гэта будзе зьдзейснена, бо на сёння ў нашым горадзе ёсьць шмат прыхільнікаў гэтай ідэі.

В. ЛАУРЫНОВІЧ.

Скульптар Салятыцкі — славутым землякам

Гарадзенскі скульптар Анатоль Салятыцкі па асабістай ініцыятыве выканаў з бронзы мэмарыяльныя дошкі акадэміку Ю. Астроўскуму, дзеячу беларускай культуры Р. Шырме і габрэйскуму паэту-песеньніку Найдусу.

— Гэта знак маёй чалавечай павагі да выдатных землякоў, — зазначыў у размове з карэспандэнтам «Пагоні» спадар Салятыцкі. — Я без усялякай дапамогі з боку мясцовых уладаў свае сродкі адліў мэмарыяльныя дошкі ў Менску і прывёз іх у Горадню. Зараз чакаю, калі дамы, у якіх жылі нашыя славутыя землякі, будуть адрамантаваны. Тады з дапамогай грамадзтва абавязкова дамагуся дазволу на тое, каб усталяваць гэтыя дошкі.

Г. АСТРОЎСКИ.

трэба было б уважыць і мэта-згоднасць вяртання гістарычных назваў, калі яны маюць канфесійны характар і колькасць іх адлюстроўвае стан перавагі ў адпаведныя гістарычныя пэрыяды той ці іншай рэлігіі, які, як вядома, дасягаўся шляхам дзяржавнага прыгнёту іншых хрысціянскіх канфесій, а не свабоднага выбару грамадзян.

У гэтай сувязі хацеў бы заўважыць, што выдзяленне для мусульманскай абшчыны пляца пад узвядзенне мячэці ў самім горадзе, пажадана бліжэй да цэнтра, а не ў прыгараднай трактоўкі ўсіх канфесій з боку дзяржавы і да таго ж упрыгожыла б сілуэт горада. Больш того, як стала вядома, абмежоўвалася пытаныне аб выдзяленні на Старым Рынку — плошчы Савецкай — месца пад будаўніцтва праваслаўнага сабора, што перакрэсліць магчымыя спробы ўзнáлення гістарычнай забудовы цэнтра.

Мне здаецца, што адзіна магчыма лінія паводзін органаў улады Рэспублікі Беларусь, у tym ліку мясцовых, — гэта абсалютная нейтральнасць у адносінах да ўсіх канфесій, пасльдоўнае пазбяганье любых крокau, што маглі бы будзіць у грамадзян пачуцьці неталерантнасці да веруючых не свай канфесіі.

Будучы Беларусь — у дэмакратычным нацыянальным адраджэнні, а не ў пеставанні дзяржавай рэлігіі.

Міхал ПАТРЭБА,
праваслаўнага веравызнання.

Пагоня

3

Грамадзтва Вэтэрны сустрэліся з уладамі Горадні

3 ала гарнізоннага Дому афіцэралу, дзе адбылася сустрэча, была запоўнена людзьмі пэнсійнага ўзросту. У прэзідыуме сядзелі тая, ад каго залежыць сёняня вельмі шмат. Тут былі прадстаўнікі гандлю, сувязі, сацыяльнага за bespłacny. Таму пытаньня ў прысунтых было багаты. Вэтэрна непакоіла, чаму ў нашай дзяржаве так хутка расьце кошт тавараў, паслуг. Турбавала тое, чаму большасць з іх страціла права на дадаткове харчаванье, абслугоўванье ў крамах. Вярэздзі старым душам развал савецкай краіны, маленская пэнсія.

Прадстаўнікі улады як маглі, так і тлумачылі становішча. Часам паміж прысунтымі і адказчыкамі на пытаньні усталёўвалася нават паразуменьне. Але ёй былі такія выпадкі, калі зала адмаўлялася разумець адказчыкаў. Яскравы прыклад — зьяўленыне на трывуне прадстаўніка гандлю. Як не намагаўся гэты спадар растлумачыць пэнсінерам, што дарагоўля — гэта зявяне выпадковая і што мінуўшыя пяцігодкі стварылі спрыяльныя ўмовы для таго, што адбываеца зараз ў краіне. Вэтэрны аргументы слухаце не пажадалі і патрабавалі, каб адказчык пакінуў трывуну.

Назіраць за паводзінамі вэтэранаў было цікава, імі любы адказ успрымаўся, як кажуць, «у штыкі». Зразумець сівагаловых людзей можна. Яны сумуюць па мінуўшыне, нейкаму, хоць і прымітыўнаму, дабрабуту. Спадзяюцца, што вяртаныне былога зноўку дасыць ім страчаныя прывілеі. Глядзець ў будучыню яны не жадаюць. Дый гэта ім не патрэбна, бо лепей патрабаваць ад нашадкаў усё адразу, чым праанализаваць тое, па чым у душы настальгія. А асэнсаваць мінулае войнік трэба.

В. КАСЦЮКОВІЧ.

За піцу і саліямі плаціце рублямі

Раней, каб пакаштаваць экзатычны заморскі прадукт харчаваньня, даводзілася ехаць да Менску, Масквы альбо Вільні. Таму, калі даведаўся, што ў Горадні нямецкая камэрцыйная фірма «Раабэ» ў краме «Крышталь» ладзіць невялікую выставу сувязкамарожаных прадуктаў, заспышаў туды.

Тое, што ўбачыў, прыемна ўразіла. За рублі пакупніку прапаноўвалі такія дэлікатэсы як рыбныя палачкі са шчупака, піцу, саліямі і шмат што яшчэ, але чым я раней чытаў толькі ў кнігах. Усе прадукты апэтытна расфасаваныя, і кошт на іх ня вельмі высокі. Адзін пакунак палачак са шчупака каштуе каля тысячы рублёў, піца вагой 300 грамаў — 1200 рублёў.

Мэнджэр фірмы «Раабэ» спадар Мікола Вярэніч зазначыў, што гэта толькі першы крок, а ў пэрспектыве фірма будзе пашыраць асартымент. Ужо зараз заключаны пагадненіе на пастаўку ў Горадню харчовых прадуктаў з Бэльгіі, Даніі, Нідэрландоў. На чарзе краіны Афрыкі і Паўднёвой Амэрыкі.

Г. ГЕРМАНОВІЧ.

калі ў рэдакцыі газеты «Пагоня» стала вядома, што ў білагічным корпусе Гарадзенскага дзяржаўнага медінстытута адбудзеца апрабацыя доктарскай дысэртациі навукоўца канд. мед. навук Алеся Астроўскага, карэспандэнты Г. Васілеўскі і С. Кунеж вырашылі не пакідаць па-за сваёй увагай гэту падзею, тым больш, што тэма дысэртациі мае не толькі акадэмічны, але і практычны характар. Тэма дысэртациі — «Аднаўленчыя асаблівасці вакумнага аддзялення эпідэрмісу і перасадка атрыманага транспланта на рэцепторнае ложа». Аўтар падрабязна тлумачыў прысунтым перавагі свайго методу над іншымі, адказваў на шматлікія пытанні.

За навуковымі фармулёнкамі стаяць канкрэтныя жыццёўкі сітуацыі. Калі чалавек атрымоўвае цяжкае апаленіне скury, на лакалізацыю траўміраванага участка траціцца шмат часу, да таго ж працэс лекаванья цягнецца даўга й пакутліва. І вось гарадзенскі навуковец пропаноўвае яканса новы падыход.

Пасля апрабацыі Алеся Аляксандравіч запрасіў нас у сваю лабараторыю, дзе праводзілася большасць навуковых даследаваньняў. Дарэчы, тыя ўмовы, на якіх стваралася дысэртация, больш нагадваюць келію сярэдневечнага алхіміка, чым лабараторыю навукоўца канца 20-га стагоддзя. Усе прыборы і прыстасаваны зроблены самім Астроўскім і яго калегамі.

Тут, на месцы нараджэння навуковай працы, адбылася наша гаворка.

— Спадар Алеся, чаму выбрана

Апрабацыя

доктарскай

менавіта тэма апёкаў! Па спэцыялізацыі Вы — гістолаг-марфолог, а Вашу працу па тэмату можна хутчэй аднесці да хірургічных даследаваньняў.

Праблема апёкаў скury зацікаўляла мяне даўно, асабліва турбаваў дзіцячы траўмізм, бо ў час абвальнай безгаспадарчасці ў самых людных месцах выкідваеца багата розных хімічных адъюндаў. Ахвярамі пры кантакце з імі становіца частцы за ўсё дзеци. Хімічныя апёкі ў дзяцей працякаюць значна цяжкі, чым у дарослых. У большасці выпадкаў на целе дзяцей застаюцца язвы, якія доўга не гаяцца. Да таго ж, каб залекаваць пашкоджаную частку скury, патрэбны донарскі трансплантаціонны з цела самога хворага. Дагэтуль хірургі бралі метадам дэрматомы неабходную колькасць трансплантаціоннай скury на донарскіх месцах глыбокія раны, якія гаіліся прыкладна месяц.

Мой метод вакумнага аддзялення эпідэрмісу (самай верхняй абалонкі скury) значна прасцейшы. Ён дае магчымасць узяць трансплантаціоннай хутка. Да таго ж, не пакідае на донарскім участку скury рубцоў і забясьпечвае аднаўляльную функцыю скury за 7—8 дзён, што дае магчымасць хірургу пры цяжкіх апёках значна хутчэй атрымоўваць лекавы матэрыял.

— Адной з пераваг Вашага методу, як зазначана ў дысэртациі, зьяўляецца тэхналагічная прастата.

— Так, раней, каб атрымаць трансплантаціонную скuru было абязболіць выбранае месца. На гэта ішло шмат прэпаратаў анатэзіі. Дзецым давалі наркоз. Мой метод не патрабуе сродку абязболівання, таму што ён беззабочны. Можна атрымаць неабходную колькасць трансплантаціоннай скury не ў апрацоўкай, а нават у звычайнім шліфальным пакоі. Да таго ж, каб вылячыць хворага ўжо існуючымі методамі, патрабуюцца значныя матэрыяльныя затраты. Мой метод, наадварот, вельмі танны. Для вытворчасці эпідэрмісу шляхам вакумнага аддзялення дастатковы зусім невялічкай лабараторыі, якая не патрабуе каштоўнага абсталявання. Яе можна без значных затрат перавозіць з аднаго шліфала ў другі. Пры жаданні любая установа можа абсталяваць такі пакойчык.

Так ужо сталася, што посьпехі беларускіх медыкаў незадаванымі кандыдацімі і доктарскімі дысэртациямі накіроўваліся ў Маскву, дзе ім надаваліся званы «дасягненыні савецкай навукі». У лепшым выпадку імя вынаходніка ўзгадвалася ў «Медыцинскай газете». Вялікія маскоўскія клінікі выкарыстоўвалі гэтыя тэхналогіі і зараблялі сабе імідж самых сучасных і самых надзеіных. Атрымлівалася, што беларуская навука была прыёмнай дачкой навукі расейскай. Але, як кажуць, быў час, была эпоха. Нарэшце зявілася магчымасць пачуваць сябе роўнай і сядроўнай, не шаптаць, а гаварыць, не прасіць, а даваць самім.

• Статыстыка

Засыпетыя на гарачым

У 1992 годзе ў нашай вобласці падлеткамі зъдзейснена 717 злачынстваў. Гэта на п'ятым сотні болей, чым пазалетаўся. Самыя распаўсюджаныя злачынствы — крадзёжкі: 397 выпадкаў. Іх колькасць удзень і ўвечары амаль аднолькавая. Меней распаўсюджаны «інтэлектуальны» спосаб крадзяжу. Да прыкладу, толькі ў 15 выпадках злодзеі спрабавалі падбіраць ключ, каб нічога не ламаць, 12 разоў спрабавалі ўвайсці ў давер сваёй будучай ахвяры, што, вядома, значна цяжкі, чым проста выламаць дзверы або выбіць вакно.

Часцей крадуць у кватэрах і аўтамабілях. Нярэдка гэтаму спрыяе нядбайніца саміх гаспадаў. Калі раней найбольш кралі радыёапаратуру, матацыклы і іншую тэхніку, дык у мінульым годзе — адзеньне. Як правіла, гэта робяць падлеткі, у якіх ня ўсё ладзіцца з бацькамі. Быў нават выпадак, калі дзячына спрабавала скрасыці шлюбную сукенку, на якую ў яе не хапала грошай. А яшчэ адна непаўнагоддзяя крала дзеля таго, каб апрануць сваіх маленікі брацікі...

У 30 выпадках кралі прадукты харчаваньня, у 35 — гроши, у 15 — спіртныя напоі, у дзеци — залатыя рэчы.

Летася засыпелі на гарачым 99 школьнікаў, 79 навучэнцаў ПТВ, 75 падлеткаў, якія нідзе не працавалі. Кожны год мясцовыя ўлады прымаюць рашэнні аб працягіладкаванні падлеткаў, аднак у жыцці гэтыя рашэнні застаюцца на паперы, бо адсутнічае галоўнае —

дзяржаўная палітыка для моладзі.

Падлеткамі 14—15 гадоў летася было зъдзейснена 4 звалтаваньні, 22 рабаўніцтвы і 4 разбойныя напады.

Ледзвея ня кожны непаўнагоддзяя злачынца мае нізкі ўзровень адукцыі ды культуры. Адсутнічаюць элементарныя веды, якія павінна

даваць школа. А калі аналізаваць глыбей, дык саме страшнае, бадай, у тым, што ніхто з іх не атрымлівае змалку ведаў аб сваіх дзядзях, аб мінульым сваёй народу, горада, вёскі. Без чаго ніводзін чалавек ня можа ўзбагачаць сваю асабу і асэнсюваць сваё месца ў жыцці. Без гэтага ня можа быць у чалавека гуманніх ідэалаў, павагі да іншых людзей, прыроды і г. д. Як паказала адно з апытаньняў падлеткаў, якое праводзілася ў Горадні: толькі 10% з іх бываюць у тэатры, тым жа часам 80% рэгулярна наведваюць відэасалоны і дыскатэкі. Варта задумазца над тым, што з 300 апытаных толькі 100 давяраюць сваім бацькам. Значна меней родным і сябрам, у трэці падлеткаў даверу ня мае ніхто. Дарэчы самы нізкі працэнт даверу настаўнікам і, як ня дзіўна, класным кіраунікам.

Лічбы кажуць самі за сябе. Смутна, што мы нічога ня ведаем нават аб сваіх дзядзях. Толькі чаму часта свой становіца такім чужким, адбіваеца ад рук? Чаму гэта ўсё часцей яны стараюцца ўзяцы з хаты на вуліцу, а здараеца што й назаўсёды? Не разумеем мы дагэтуль таго, што з бязпраўнага дзіцяці пачынаеца бязпраўнае грамадзтва. І калі ўжо, нарэшце, узынкае ў нас думка стварыць прававое грамадзтва, дык патрэбна ня толькі турбавацца аб прыватацыі ўласніці, але і падумаць урэшце аб дзядзях...

А. РЫБАК.

Начальнік аддзялення па папярэджванню правапарушэнняў сярод непаўнагоддзяих і моладзі УУС, падпалкоўнік міліцыі.

Грамадзтва

Каталіцкая моладзь, гуртуйся!

Aдметнай рысай нашага часу зьяўлецца крушэнне розных стэрэтыпаў. Зараз прыйшла чарга яшчэ аднаго — аб «польскім» Касыцёле.

З момантам далучэння Беларусі да Расейскай імперыі ў XVIII ст. каталіцтва разглядалася як адмоўная зъява. Імперскія ўлады імкнуліся ўзмасціць свой уплыў на мясцове насельніцтва праз пра-васлаўе — дзяржаўную рэлігію Расейі. Таму амаль два стагоддзі старанна ўзгадоўвалася думка, што каталіцтва — гэта польская экспансія, што прыйдуць палякі, абрабуюць беларусаў, прымусяць іх забыцца пра нацыянальную гонасьць і спадчыну.

Але ўжо ў 20-я гады нашага стагоддзя на хвалях нацыянальнага адраджэння ў колах беларускай інтэлігенцыі ўзынікла ідэя аб беларусізацыі Касыцёла. Ініцыятарамі былі ксяндзы Абрантовіч, Пучкар-Хмялеўскі, Сак і іншыя. На жаль, «гульня» цэнтра ў нацыянальнае адраджэнне працягвалася нядоўга. «Беларусізацыя» Касыцёла не адбылася.

Савецкія ўлады падхапілі ідэю сваіх гістарычных папярэднікаў і рабілі ўсё для таго, каб Касыцёла на Беларусі называлі польскім, а супраціўленне каталіцтву лічылі беларускай нацыянальнай задачай. Напрыклад, навучаньне ксяндзоў ішло за мяжой, галоўным чынам у Польшчы, бо сваіх навучальных установоў доўгі час ня было. У выніку склалася, што мовай Касыцёла стала польская, каталікі называліся палякамі, хэця меншасць з іх добра валодаў гэтай мовай і ўжывала яе ў штодэнным жыцці.

Але нішто штучнае не існуе вечна, і вось цяпер актуальным здаецца пытаньне аб разьвіціці Касыцёла на Беларусі. Зыходзячы хаяць б з таго, што каталіцкія набажэнствы могуць цалкам весьціся на нацыянальнай мове, а сам Касыцёл ня мае нікакай нацыянальной ці дзяржаўной прыналежнасці, таму сённяшнія беларускіе адраджэнне бачыцца, ў першую чаргу, праз Касыцёла.

Усьведамляючы важнасьць гэтага працэсу і імкнучыся паспрыяць яму, каталіцкая моладзь Беларусі згуртавалася пад дэвізам: «Для Хрыста, Касыцёла й Бацькаўшчыны». Новая некамэрцыйная, культурна-асветніцкая арганізацыя — Задзіночанне каталіцкай моладзі Беларусі (ЗКМБ) — аб'ядноўвае моладзь каталіцкага веравызнання з ўсімі Беларусі. Для ажыццяўлення галоўнае мэты — пашырэньне хрысціянскіх веры і мірнасці сярод моладзі — была абрана форма стварэння суполак, па магчымасці пры кожнай парыфії, дзеянасць якіх каардынуетца Радай ЗКМБ. Сваім намерам мы маем дапамогу сялянам у пашырэнні Добра Весткі праз аса-бістое вывучэнне Эвангельля і дапамогу ў катэхізациі, арганізацыю пілігрымак да святых месцаў, выданьне і распаюсюджванье рэлігійнай літаратуры, дапамогу ў аднаўленні і будоўлі касыцёлаў і кляштараў, дапамогу хворым і састарэлым людзям, дзеям у дзіцячых дамах і г. д. Гэтым наша дзеянасць не аблікоўваецца, і мы вітаем усе намаганні дзеля Хрыста, Касыцёла й Бацькаўшчыны.

Тым, хто зацікавіўся новай арганізацыяй, хто хоча з намі супрацоўнічаць альбо каму патрэбна дапамога, пропануем напісаць на адрас:

220005, Менск — 05, п/с 242, альбо патэлефанаваць у Менск: 48-21-66.

Анастасія КОЗЫР.
Менск.

Дні жалобы

У Горадні праходзяць дні памяці ахвяраў гітлерскага генаціду. На вуліцы Замкавай ля мэмарыяльнай дошкі адбыўся жалобны мітынг, прысьвечены загінуўшым у Гарадзенскім гетау археалагічным музэем і музэем гісторыі рэлігіі наладзілі памятныя выставы аб жыцці гарадзенскіх грабзяў.

У мерапрыемствах прымаюць удзел замежныя госьці. На здымках: У час мітынгу. Фота А. Макара.

Прыпяць паказвае харектар

Hа пінскім Палескім другі раз ў сёлетнім годзе пачаўся павадак. Бадай за адну ноч Прыпяць выйшла з берага і заліла лугі, на якіх знаходзілася нарыхтаваная яшчэ ўлетку сена. Але на гэтым непрыемнасці ня скончыліся. Узвесень вады ўзыняўся насталькі, што затапіў лецішчы на поўдні ад Пінска. Асабліва шмат страт нанесена павадкам бліз вёскі Красава. Тут струмені вады зынесьлі некалькі пабудоў дачнікаў. На шчасце, абышлося без чалавечых ахвяр. На думку спэцыялісту Пінскай воднай станцыі, узвесень вады хутка пачне зыніжацца.

Г. СТРУМЕННЫ.

АРГАНІЗАЦІЯ

— выконвае работы па мантажу і наладцы ахойнай і пажарнай сігналізацыі;

— прымае заявы на ўстаноўку ахойна-перагаровных устройств у прыватных кватэрах;

— прадае трактары МТЗ;

ЗВЯРТАЦЦА ПА ТЭЛЕФОНЕ 45-21-05.

Жыццёвые абрэзкі

Бежанцы

Pраз вакно ў прыбудоўцы Марыля Палюховіч учабыла двух не па-мясцовыму апранутых мужчын. Зыняўшы шапкі, тыя маліліся каля сівялага крыжа. Памаліўшыся, незнаёмцы накіраваліся да хаты Марылі. Жанчына ўстрывоўжылася й выйшла ім наустрач.

— Хто вы такія і адкуль? Што вам трэба? — запытала яна незнаёмцаў.

Мужчыны моўкі працягнулі нейкія паперы. З іх Марыля даведалася, што гэта бежанцы з Малдовы...

Карэспандэнт «Пагоні» у час пабыту на Палескім сустрэўся з тымі, хто па волі лёсу вымушаны жаўбаць.

Расказвае Я. Мацура:

— Мы працавалі на вінаградніках, калі з левага боку Днястра пачаўся артылерыйскі абстрэл. Снарады падалі прама на вёску. Ад трапных пападаній нашы ляпянкі, хлявы разъляталіся ў трэскі, гарэлі. Кананада працягвалася хвілін дзесяць — пятнаццаць. Але калі яна скончылася, мы яшчэ

доўга баяліся вяртацца да сваіх сядзіб. Толькі пад вечар я і яшчэ некалькі аднавяскоўцай увайшли ў сяло. Тоэ, што мы ўбачылі, было жудасным. Фактычна палова жытла была зынішчана снарадамі. Згэрэла і мая хата разам з усёй маёмасцю. Наш урад чым можа дапамага нам. Так, напрыклад, ён выдзяляў пагарэльцам намёты, частковая кампенсація грашыма спалене жытло, маёмасць. Гэтага мала. У мяне троє яшчэ малых дзяцей, іх трэба кarmіць, апранаць, абуваць. А дзе ўзяць сродкі? Вось і прыходзіцца ісьці па сувесце, шукаць дапамогі ў добрых людзей.

— Так, — згаджаецца са словамі пакутніка жыхаркі палескай вёскі Вялікія Дзіковічы Любоў Астроўская. — Бежанцы з Малдовы і нават іншых рэгіёнаў былога СССР штотыднёва ходзяць па нашых вёсках. Просяць дапамогі вонраткай, абуцкам, крупой, цукрам. Асабліва часта просяць дзіцячыя рэчы. Мы, вядома ж, дапамагаем. Шкада ж людзей.

Г. ЛІСТАПАДАВІЧ.

Пінск Распранулі манекен

Kаб задаволіць свой ненажэрны апетыт, пінскія крадзежнікі пачалі распранаць нават манекенаў. Нядайна няпрошаныя госьці ў час свайго начнога візіту да крамы «Рэчы для жанчын» з манекенам спартыўныя касыцюмы замежнай вытворчасці коштам па 18 тысяч рублёў.

Адпачываць лепей дома

Rост коштам на пущоўкі дамы адпачынку даўдзіць да адчыненія прафакамі пінскіх заводоў і фабрык. За апошні час імі не прададзена ніводнай пущоўкі нават у самыя танныя санаторыі.

Пінчукам не па кішэні задавальнянны коштам 30—40 тысяч рублёў. Таму яны аддаюць перавагу сямейнаму адпачынку на ўласных лецішчах.

Расейскі флот здымаетца

З якара

Nядайна штаб Чырвонасцяжнага Балтыйскага флоту даслаў факс, на адрас пінскага вучэбнага цэнтра па падрыхтоўцы спэцыялістуў для марскіх сілай Расейі, у якім паведаміў аб хуткім скарачэнні асабовага складу. Што тычыцца вучэбнай базы, то яна будзе перададзена на патрэбы Беларускага марскога параходзтва.

Дарэчы, тут ужо рыхтеуца першая група беларускіх вадалаў.

Падрыхтаваў
В. ЦЕЛЯЦІЦКІ.

Віленічына

• Эмігранці друк

«ГОЛАС ЧАСУ»

Выйшай з друку першы нумар за 1993 год царкоўна-грамадзкага часопіса «Голос часу». Часопіс выдаецца беларускім супольніцтвам у Лондане і служыць адной з асноўных кропініц ведаў аб Беларусі для беларускай эміграцыі. На сваіх старонках «Голос часу» знаёміць чытача з гісторыяй на нашай зямлі, аналізуе падзеі сёньняшняга дня на Бацькаўшчыне, дае магчымасць выказацца на сваіх старонках усім неабыякавым да лёсу Радзімы. Перыядычнасць выходу часопіса — адзін нумар у два месяцы.

Распачынаецца першы нумар артыкулам сп. Лёнданскага «Хто выбірае беларускі дзяржавы гімн». Аўтар робіць невялікі экспкурс у гіторыю станаўлення беларускага гімна, пачынаючы з вядомага верша Янкі Купалы «А хто там ідзе?», і лагічна пераходзіць да разгляду сёньняшніх варыянтаў

Дзяржавнага гімна. Узважаўшы ўсе станоўчыя і адмоўныя моманты ў прапанаваных тэкстах, сп. Лёнданскі больш прыхільна стаўцца да гімна У. Тараўскага на слова М. Краўцова «Мы выйдзем шчыльнымі радамі», які быў ваяцкім гімнам Слуцкага збройнага чыну і зъмест якога, на думку аўтара, найбольш адпавядзе сучаснасці. Спадар Лёнданскі ўступае ў завочную палеміку з аўтарам газеты «Мы і время» і іх прыхільнікамі, якія настальгічна ўзыходзяць па мініятурах камуністычных часах і их сімваліцы, ачарняючы з гэтага нагоды ўсё нацыянальнае, гісторычна-беларускае.

Вялікую цікавасць выклікае артыкул Юры Весялкоўскага «За плотам Катынскага лесу», прысьвеченны 50-м угодкам адкрыцця смутна вядомых магіл у Катыні. Зыходзячы з афіцыйных дакументаў, вынікаў раскопак, паказаныя съведкаў, спадар Весялкоўскі рас-

рывае жахлівыя малюнкі сталінскіх расстрэлаў на гэтай зямлі як польскіх афіцэраў, так і простых беларускіх селян. Ужо з 1935 года пачала сваю чорную дзейнасць Катынская фабрыка съмерці. У артыкуле ўздым аеца заслона і над прычынамі наўмыснага замоўчання падчас Нюрнбергскага праксус Катынскіх падзеяў.

Спрэчны і нечаканы матэрыял П. Манькоўскага «Палікі атруцілі Міцкевіча», які ўпершыню быў надрукаваны ў часопісе «Час». Аўтар, абавіраючыся на матэрыялы розных выданьняў, прысьвеченых Адаму Міцкевічу, праводзіць даследаванье прычын, якія нейкім чынам звязаныя з нечаканы хуткай съмерцю вялікага паэта. Перад намі паўстае сапраўды трагічны лёс чалавека, імя якога і пасля съмерці выкарыстоўваючы пэўныя сілы ў сваіх мэтах.

Як і заўсёды, багата ў нумары інфармаціі аб тых ці іншых падзеях на Беларусі і за мяжамі, зъмешчаны лісты чытачоў на розную тэму.

Віктар ВАРАНЕЦ.

• Водгукі

Лёгіка змагароў за дзяржаўнасць пальшчыны і савеччыны

Суддзя Юзаф Тамашевіч ужо ў назве свайго артыкула ў газэце «Кур'ер Віленскі» за 15—16 студзеня пытаемца: «Правы рэальнія ці ілюзорныя? і пачынае пераконаць: калі ў дэмакратычным грамадзстве 20 працэнтаў грамадзянаў належаць да іншых нацыянальнасцяў, дык мае быць і некалькі дзяржаўных моваў. На ягоную думку, калі ў дзяржаве ёнцы ў мінімум 6—7% асобаў іншых нацыянальнасцяў, а ў грамадzkім жыцці ўжываецца толькі адна мова, то такая дзяржава недэмакратычная. Маўляй, чаму Летуву, якая называе сябе дэмакратычнай, не падбае пра тое, каб у раёнах, што шчыльна заселеныя нацыянальной меншасцю, побач з дзяржаўнаю мовай ужывалася мова мясцовай, каб усе інфармацыйныя надпісы побач з дзяржаўнай былі таксама на мове мясцовай. Чаму сродкі выдзяляюцца Дзяржаўнай Камісіі Летувіскай Мовы толькі на клопат пра дзяржаўную мову, але ніяма сродкаў на стварэнні камісіі, якая б падбала пра мову мясцовую?

Аўтар спасылаецца на міжнародныя стандарты, прыклады Ірландыі й Люксембургу, цытуе сучасную юную канстытуцыю. Дэкларацыю Правоў Чалавека і Грамадзяніна за 1784 год, артыкулы Закону аб нацыянальных меншасцях і Кондэксу адміністрацыйных правапарушэнняў. Ён дамагаеца ўвядзеніем адміністрацыйнай адказнасці за перашкоды ў реалізацыі права на ўжыванне мясцовай мовы (нацыянальной меншасці). На жаль, аўтар (перадусім як абаронца нацыянальной меншасці, а толькі потым грамадзянін) тэкст закону, як для юриста, чытае ня надта ўважліва. У законе некалькі разоў падкрэсліваецца — «побач з дзяржаўнай мовай» — што значыць: перадусім мусіць ужывацца дзяржаўная мова, а толькі потым якіясь іншая може быць побач. Уласна для таго ўжытка патрабна інспекцыя Дзяржаваўнае Мовы, каб дзяржаўная мова заняла належнае ёй месца, каб быў пераадolenыя праісы моўнага імпрыялізму. Як на сёньня, у Віленскім раёне дзяржаўная мова яшчэ не заняла такога месца, каб побач з ёю магло з'яўліцца

Колькі і на якой падставе ў дэмакратычным грамадзстве мусіць быць дзяржаўных моваў? Гэтае пытанье хвалюе сёняня ія толькі прадстаўнікоў савецкай нацыянальнасці ў Вярховым Савеце Беларусі. Яно актуальнае паўсюль, дзе ствараюцца ці адраджаюцца незалежныя нацыянальныя дзяржавы. Напрыклад, у Летуве. Зусім нядаўна абмен думкамі на гэтую тэму адбыўся на старонках газеты «Кур'ер Віленскі». У палеміку з віленскім юрыстам, суддзей Найвышэйшай Суду Летувіскай Рэспублікі палякам Ю. Тамашевічам, які адстойвае права на дзяржаўнасць для польскай мовы на Віленшчыне, уступіў ліцьвін, лекар і вядомы на Беларусі культурік Валдае Банайціс. Другой дзяржаўнай на Віленшчыне сёняня прэтэндуюць быць як польская, так і яшчэ адна зусім нядаўна адзінай тут дзяржаўной мовы — расейская. Лёгіка змагароў за дзяржаўнасць пальшчыны ды савеччыны падобная й шырокая вядомая. На дапамогу сабе яны залікаюць кодэксы, законы, прыклады з розных краін сьвету. Але цікавай выглядзе лёгіка іх апаненту — абаронцу дзяржаўнасці для мовы, якія толькі здабылі сабе гэтае сваё адвочнае на ўласнай зямлі права. З гэтай лёгікай можна спрачаца, бо яна нараджаецца цяпер, на нашых вачох, і таму яна жывая.

Яшчэ нешта. Тут усё яшчэ пануе мова чужая, не летувіская, і на той нацыянальной меншасці, якую прадстаўляе аўтар, а толькі расейская, тады як ярасецца ў Віленскім і Салечніцкім раёнах у дзеяць разоў менш за палякаў. Справа ў тым, што расейская мова пачуваецца тут нібы дома, у шырокім краі яна сталася сваёй, другой роднай, мясцовай і савецкай, а ўсе нацыянальныя меншасці, званыя «націнамі», ўжо дэюць мусілі зынікнучы, ператварыцца ў «рускосязычное население».

Размова пра роўнасць нацыяў ці мовы аблудная, калі гэтыя нацыі ў мовы прынамсі не працарціны, калі вялікія дамінуюць над малымі, праводзяць сваю экспансію коштам меншых (асабліва тых, у дзеяць разоў меншых). Вялікім не пагражае зынікненне, бо яны маюць свае магутныя мэтраполії. І калі тых мэтраполій або іх рупары «на месцы» жадаюць, каб іхнюю мову абліясцілі дзяржаўнай у іншых дзяржавах — дык што гэта? Ці ж ня моўны імпрыялізм? Вялікая мова дасканала функцыянуе ў якасці дзяржаўнай ва ўласнай дзяржаве. Дзяржаўная мова — гэта такая, якая ўжываецца ў грамадzkім жыцці дзяржаўы. Летувіская мова — толькі становіца дзяржаўнай і перашкаджаеть ёй у гэтым працэсе — нелаяльна. І на варта прыкращацца інтарэсамі шэрагавага грамадзяніна. Вядома, гэта не яго віна, што так кепска вучачы па-летувіску. Не ягоная, але чыноўнікаў — як былых, так і сучасных і будучых — перакон-

вае Ю. Тамашевіч. У тым ліку і ўласным прыкладам, уласным становішчам.

ШТО да судовае мовы, дык хто ж не дазваляе ў канкрэтным выпадку пры патрэбе паклапаціца пра перакладчыка для адвінчанага? Але прыняцце закону пра судовую працэдуру «для іншых нацыянальнасцяў», што шчыльна засяляюць дадзеную тэрыторыю» — азначала б, што ў Вільні судовая працэдура, як правіла, праводзілася б на іншай мове. Грамадзян Летувы ня судзяць па расейску, ня будзяць судзіць таксама ані па-ангельску, ані па-польску. Но калі летувіская мова ня будзе функцыянуваць у судзе, ня будзе прысутнічаць у судовым працэсе, то ня будзе яна дзяржаўнаю мовай. Калі пры патрэбе на судзе будзе раздавацца іншай мове з перакладам — наколькі будзе патрэба, тая другая мова ад гэтага не стане дзяржаўнай. Што да перакладчыка — то відавочна, іх не хапае, але найлепш, калі самі судзьдзі тлумачаць свае слова з мовы судовага працэсу на мову абліясцілі альбо з мовы абліясцілі рэгіёна, павінны ўмець паразумецца з мясцовым насельніцтвам на мясцовай мове, што зусім не значыць — перайсьці або вярнуцца да ўжывання іншых моваў у спраўводзстве.

АБВЕСТКА

Малое прадпрыемства «Свідравіна» прапануе паслугі для бурэньня сывідравінаў пад ваду на дачных надзелах, асабістых падворках і г. д., а таксама выконвае мантаж трубаў, фільтраў і электрапарухавікоў для іх як з матэрыялаў МП, так і заказчыка.

Заказы выконваюцца на Гарадзеншчыне, Віленшчыне і Беласточчыне.

Звязтацца па адрасу: г. Горадня, завулак Дзяржынскага, 2. Тэл. 33-17-47.

Усталёўваючы дзяржаўнасць летувіску мовы, трэба таксама шанаваць іншыя мясцовыя мовы. Не якуюсі адну, але ўсе, асаблівасці, якія былі найбольш пакрытуджаныя. І ня трэба культиваваць моўную монакультуру ці культурны апартэйд у гэтым шматмоўным рэгіёне. Ужо ў школе тут трэба было б знаміцца з мовай і культурай суседзяў. Побач з замежнаю мовай вучням гэтага рэгіёну мусіць выкладацца мясцовай мовы: у летувіскіх школах — польская ці беларуская, у польскіх школах — беларуская ці польская. Магчыма, гэта пайплывае на пераадоленне размежавання, а выхаванцамі гэтых школаў аблегчыцца выкананне сваіх абавязкаў, калі яны стануть службоўцамі. Яшчэ тры гады таму я пранаваў гэты пункт, выстаўляючы сваю кандыдатуру ў няўдалым суперніцтве з Уладзіславам Шведам на выбарах у Новай Вялейцы — географічным цэнтрам пайднёва-усходняй Летувы.

Шаноўны аўтар увесі час паклікаеца на практику іншых дзяржаў, забываючы, што ўсе яны існуюць ужо здаўна, тады як наша толькі павстас, пераводзіцца дых, сікідае кайданы мініўшчыны. І ўжо напачатку трэба было б пачаць той артыкул іншым пытаннем — сувэрэнітэт рэальны ці ілюзорны?

Падобным чынам пытанні дэльюх дзяржаўных моваў ставяцца цяпер на Беларусі — адной мовы нацыянальной і другой роднай, якой для большасці жыхароў гэтага рэгіёну стала мова расейская. У нашай краіне (Летуве) і ў нашым рэгіёне (пайднёва-усходнім) нацыянальныя меншасці не застаюцца на ўскрайку грамадзкага жыцця і ў іх грамадzkім жыцці зшырэй будуць ужываны мовы нацыянальных меншасцяў. Няхай толькі не заціраюць іх прэзэнтацию на ролю мовай рэгіянальных ці дзяржаўных — такую ролю яны граюць у сваіх дзяржавах — хай саступяць дзяржаўнай мове мейсцаў ў яе дзяржаве. А тады, побач, знайдзеца мейсца і для іх. Такія прыярытэты.

Валдае Банайціс.

Вільня.

Лагоня

6

Культура. Спорт.

● Майстэрня

У наш супярэчлівы час, калі ўсё навокал так хутка мяняецца, відаць, адбыліся пэўныя зъмененія ў адносінах да мастакоў!

— У. К.— У недалёкім мінульым у нашым грамадстве мастак лічыўся амаль што прарокам. Адбывалася пэўная кананізацыя дзеячоў мастакства і культуры, якая і прывяла іх да адпаведнай адварванасці ад жыцця. Сёння ў адносінах да мастакоў адбыліся значныя перамены. Яны, як і ўсё звычайнія людзі, павінны шукати сваё месца ў існуючай рэчаіснасці. Я асабіста лічу, што мастак не павінен вырашыць грамадzkія праблемы, даваць парады як жыцьці далей. Мастак перш за ўсё назірае і аналізуе. Але мастакства можа разбурэць душу чалавека, а можа і стварыць яе, уноціць нейкую гармонію.

А. С.— Мастак, на маю думку, адрозніваючы атых, хто працуе ў вытворчасці, тым, што яны ствараюць нешта духоўна-аморфнае, экзістэнцыяльнае. Я згодзен з Валодзіміром, што мастакства ўсё часы павінна несці прыгажосьць, станоўча уплываць на гледачоў, як бы мовіць, адхуляць іх. Канешне, мастакства ўсім іншым чынам адлюстроўвае навакольнае, далёка не заўсёды прыгожае наша жыццё, і ўсё ж...

— У нашым мастакім асяроддзі доўгі час існаваў падзел на «каматару» і «прафесіяналу». Да якой катэгорыі адносіце сябе?

— У. К.— Я сказаў бы, што такі падыход вельмі шкодзіў мастак-

Шлях да крыжа Касьцюшкі

Алеся Сурава і Уладзіміра Кіслага я ведаю на працягу шмат гадоў — мяне заўсёды цікаўіла іх творчасць. Валодзя прыйшоў на працу ў музей гісторыі рэлігіі пад самы пачатак яго існаваньня ў якасці навуковага супрацоўніка. Але яго прыхільнасць да жывапісу, любоў да гісторыі далі яму магчымасць заняцца рэстаўрацыяй старажытных мастацкіх рэчаяў. У яго сапраўды «заластяй» рукі — ён можа адрадзіць да новага жыцця каштоўныя іконы, мэблю, скульптуру. Нягледзячы на вялізны аб'ём працы, амаль што ўесь вольны час ён аддае занятку жывапісам. Трохі пазыней у музее з'явіўся другі мастак — Алесь Сураў. Лёс, як бы мовіць, звязаў гэтых людзей адной цікаўніццю да мастакства, да гісторыі краю. У мінулым сьнежні адбылася іх другая сумесная выстава, якая прадэмантравала пэўны зрух у майстэрстве, творчы пошук аўтараў.

Сустрэліся мы з імі ў маленкай майстэрні Алеся. Па маіх пазіраннях, менавіта ў творчых майстэрнях з'бираючы ўсе тыя рэчы, якія нясуць становічную энергію — тут я ўбачыла беларускую народную кераміку, кавалак дрэва XIII стагоддзя, букет-сухавей. Пры дапамозе гэтых немудраглестых скарбай у пакой стварыўся свогасаблівы творчы мікрклімат. За кубачкам кавы паміж намі адбылася заікаўленая размова, фрагменты якой я прапаную нашым чытачам.

в. Я лічу, што ёсьць мастакі таленівітыя, якія ня могуць існаваць без сваёй справы, і ёсьць «рамеснікі» — вось і ўесь падзел. Мой асабісты лёс склаўся так, што скончыў я згэрафічнае аддзяленне БДУ. Але заўсёды адчуваў і адчуваю сябе мастаком. Ёсьць шмат прыкладаў у гісторыі мастакства, калі людзі, якія нідзе не вучыліся, дабіваліся вялікіх вынікаў, дзякуючы асабістым намаганьям.

— Ты выпадкова трапіў на працу ў музей?

— У. К.— Любоў да гісторыі, да яе таямнічасці натхніла мяне на гэты крок. У той час я адчуваў на сабе вялікі ўплыў У. Караткевіча і яго твораў.

— Відаць, у сваю чаргу, менавіта «зараціў» сваёй любоўю да містыкі і Алеся!

А. С.— Калі пасля заканчэння Менскага мастацкага вучыліща я трапіў у Горадню і шукаў працу, мae захаплены гісторыяй прывяло мяне ў музей.

— На апошній выставе мяне вельмі захапіла твая работа «Крык Касьцюшкі». Як ты знайшоў гэткое цікаве мастацкае ўвасабленне вобразу?

А. С.— Аднойчы да мяне трапіла кніжка «Нашыя славутыя землякі». У ёй я знайшоў цікавыя дакументы і лісты, з якіх высьветліў, што Касьцюшко быў ня толькі славутым генэралам, але й мастаком, разъбяром. Да таго ж ён мой зямляк, бо нарадзіўся ля вёскі Косава, што на Берасцейшчыне. Асоба Касьцюшкі

настолькі захапіла мяне, што я вельмі хутка знайшоў мастацкі образ. Зразумела, я мог бы намаляваць звязчайны партрэт, але мне настолькі набілі аскоміну так званы «лабавыя ражэніні», што я вырашыў выкарыстаць алегорыю. Гэты прыём больш адпавядае майму эмацыянальному стану. Калясці на Беларусі ў гонар якой-небудзь слыннай падзеі ці ў памяць аб чалавеку ставілі крыжы. Таму я намаляваў вялізны крыж, які нібыта спалучае душу Касьцюшкі з Богам. На крыжы прыбыты цывікамі ўзнагароды — Орден Цынцынаці і Орден «Пагоні». Яны таксама раскрыжаваны, бо раскрыжавана сама памяць аб Касьцюшку.

У. К.— Я таксама ўкладаю ў многія свае працы палітычныя сэнсы. Вялікае дасягненне сэнняншняга часу — наша Беларуская дзяржава. Таму я вельмі часта ўводжу ў свае пейзажы гістарычныя помнікі, каб людзі імкнуліся ведаць уласную гісторыю. Лічу, што трэба шукаць прыгажосьць перш за ўсё ў сваім,

— Да чаго вы асабіста імкнечесь ў жыцці і ў творчасці?

У. К.— Я ня мару пра вялікую кар'еру. Заўсёды імкнуся да памяркоўніцтва. У гэтай сувязі мне вельмі падабаецца японская прымаўка «съцеражыцеся вялікіх радасцяў і вялікіх няўдач».

— Але на апошній выставе ў тваіх асобных творах я ўбачыла імкненне да нейкага каларыстычнага эксперыменту.

У. К.— Гэта так. Памяркоў-

насьць для мяне не азначае адсутніцтва эмоций, адмаўленне ад новых пошукаў. Леанарда да Вінчы калясці добра падмеціў: «Калі жалеза доўга ляжыць, яно іржаве». І мастака, калі ён спыняеца на дасягнутым, чакае творчая съмерць. Зараз я знаходжуся на сярэдзіне свайго жыцця і многіе ў маёй творчасці ўжо не задавальняю мяне. Але, падрэзьлываю, я не прызнаю «шока» у мастакстве. У Алеся, калі ён піша нацюроморт, могуць, вобразна ка-жучы, «графіны лятаць». Гэта не для мяне.

А. С.— Але кожны піша на тым узроўні, як ён адчувае свет. Мяне, напрыклад, іншы раз вельмі цягне працаўца толькі колерам, нават ледзьзве стрымліваю сябе, не даваляю эмоцыям поўнасцю авалодаць сабой.

— Вы працуеце толькі для душы?

У. К.— Перш за ўсё я пішу тое, што мне падабаецца. Але даволі часта да мяне з'явятаюцца людзі, якія імкнучы набыць мае творы. Некаторыя з іх ужо знаходзяцца зараз у Галандыі, Італіі, Ізраілі. Гэта заўсёды прыемна, бо азначае, што мяя творчасць патрэбна грамадству.

— Цікава, вось калі б Вам прапанавалі пачаць сваё жыццё спачатку, кім бы Вы былі ў «другім жыцці»?

А. С.— Зноў мастаком. Лічу, што мастакства дае чалавеку вельмі шмат у агульным сэнсе, як ніякая іншая дзеяцельнасць. У сваёй майстэрні сам-насам са сваімі ідэямі я адчуваю сябе вольнай асобай.

Гутарыла Алена ХРАМКОВА.

даты ў рэспубліканскую зборню.

Удала гуляюць баскетбалісты каманды Горадні. Яны ў восьмі сустрэчах маюць чатыры перамогі і захоўваюць добрыя шанцы, каб заваявць бронзавыя мэдалі чэмпіянату. Лідзьруе ў першынстве Менскі РТІ, які ў пяці гульнях мае 100-працэнтны вынік. Съледам за менчукамі з пяццю перамогамі ў 8 гульнях ідзе клуб ЭНКА з Менскай вобласці. Наступны тур адбудзеца 12—13 сакавік у Гомлі.

Г. КАСЬЦЮКЕВІЧ.

На памосці Барысава

Д

нямі ў спартыўнай зале Беларускай палітэхнічнай акадэміі завяршыўся першы фінальны тур нацыянальнага чэмпіянату Беларусі па баскетболу. Турнір, у якім удзельнічаюць шэсць лепшых каманд рэспублікі, адметны тым, што па яго выніках адбіраюцца канды-

таты на дэбюты ў першынстве Эўропы.

Камэнтуе вынікі чэмпіянату галоўны трэнэр зборні Л. Ганчэнка.

— Першае першынство рэспублікі вызначыла, што нашы цяжкалатлеты маюць добрую школу падрыхтоўкі. Уявіце сабе, аж дзесяць з іх выканалі нарматывы майстру спорту міжнароднага класа. Асабліва радуюць вынікі Л. Лабачова і А. Букініча. Першы — ў катэгорыі да 76 кг падняў штангу вагой 360 кг, другі ў вазе да 83 кг адужаў у суме 372 кг, што вышэй на 2,5 кг амімпійскага рэкорду. Яшчэ радуе тое, што нарэшце да нас далаўчыліся славутыя суперцы Л. Тараненка і А. Курловіч. Аляксандр з-за хваробы пакуль што прапусціў спаборніцтвы, а Леанід будзе па асабістай праграме рыхтавацца ў складзе зборні да чэмпіянату кантыненту.

Дарэчы, як съведчаць вынікі рэйтингу фірмы «Элекс», зборня Беларусі ідзе трэцій ўсьлед цяжкаатлетаў Рәсей і Балгарыі.

Г. САДОУСКИ.

Спорт

15. ПОНДЕЛЬНИК

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАНННЕ

16.30. Музыка і спевы. 8-ы клас. 17.00. Навіны. 17.10. Мультфільм. 17.30. Карапеўскае паляванне. Шоу-казіно. 18.30. Дзённік Прынёманія. (Гр.). 18.40. Веснік гарсавета. (Гр.). 19.00. Абласнія навіны. (Брест). 19.10. Страхавая кампанія «Скарб». 19.20. Фільм-канцэрт «Коклея». 19.40. «Прыцягненне сэрца». Дні культуры Беларусі ў Кіеве. 20.40. Кальханка. 21.00. Панарама. 21.35. Спартынуны тэлекур ер. 21.55. «Буразія» прадстаўляе мультфільм. 22.05. «Наш чалавек у Сан-Рэму». Маастацкі фільм. 23.45. НІКа.

КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

5.00, 8.00, 11.00, 14.00, 17.00, 20.00, 23.00. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фирма гарантирует. 8.20. Посмотрите послушай. 8.40. Страна израненных камней. 9.25. Марафон-15. 10.15. Миниатюра. 10.30, 18.20. Гол. 14.25. Телемікст. 15.10. Блокнот. 15.15. «Доктор Айболіт». Мультфільм 1-я і 2-я серыі. 15.35. «Золотые россыпи». Татарская свадьба. 16.20. Звездный час. 16.50. Технодром. 17.25. НЭП. 17.50. Погода. 17.55. Актеры и судьбы. 18.50. «Театральный роман». Передача 3-я. 19.40. Спокойной ночи, малыш! 20.40. Премьера художественного телесериала «Горячев и другие». 7-я серыя. 21.10. Новая студия представляет: Бомонд, Однако, Жизнеописание, Шаг к свободе, Джем-сейшн, Мегамикс, Монтаж. 23.45. Прес-экспресс.

КАНАЛ «РОССІЯ»

17.00. Спасение-911. 18.00. Боль Армении. 18.20. Бизнес в России. 18.45. Праздник каждый день. 19.00, 22.00. Вести. 19.25. Детектив по понедельникам. Художественный фильм «Борбас» — свидетель защиты». (США). 20.25. Лясы. 20.50. Экфілм криминальных сообщений. 21.00. Момент истины. 22.20. Звезды говорят. 22.25. Спортивная карусель. 22.30. Референдум. 22.50. На сессии ВС Российской Федерации. 23.05. Музыка крупным планом. «Дмитрий Ситковецкий, или Американцы в России». Фільм 3-й.

ПОЛЬША-І

9.00. Кофе или чай? 10.00. Новости. 10.10. Мама и я. 10.25. Дошкольники дома. 10.50. Поговорим о детях. 11.05. «Динатия». Серия 180. 12.00. Школа для родителей. 12.20. Дети это любят. 12.30. 30 лет на сцене. 13.00. Новости. 13.10. Программа дня. 13.15. Французский язык. Урок 22. 13.45. Фільм на французском языке. 14.10. Языки глухонемых. Урок 9. 14.15. Фільм на немецком языке. 15.05. Фільм на английском языке. 15.30. Английский язык. Урок 27. 16.00. «Спэція». Серіал пр-ва Англія. 16.30. Презентация. 17.00. Программа на вечер. 17.05. Программа для подростков. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телекспресс. 18.25. «Спэція». Серіал пр-ва Англія. 18.50. Антэна. 19.10. Сатирическая программа. 19.20. Наши рядом с нами. 19.45. Польша издали. 20.00. Вечерника. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.15. Спортивная студия. 23.45. Новости. 00.05. Музыкальная программа. 00.15. «Главный день жизни». Серіал пр-ва Польши.

ПОЛЬША-II

9.00. Панorama. 9.10. Местная программа. 9.40. «Тайнственное золото города». Мультсеріал. 10.10. «Поколения». Серіал пр-ва США. 10.35. Хобби. 11.00. Английский язык. Урок 53. 11.30. Развлекательная программа. 11.50. Пенелопы. 12.00. Спортивная программа. 16.55. Приветствие. 17.00. Маастацкі мастер современного кино. 17.30. Панorama. 17.40. Спорт. 17.55. «Тайнственное золото города». Мультсеріал. 18.20. Обзор кинокритики. 18.50. Польская кинокритика. 19.00. Местная программа. 19.30. «Поколения». Серіал пр-ва США. 20.00. «Спецслужбы». Документальный фильм. 21.00. «Алло, алло!». Комедийный серіал пр-ва США. 21.30. Автожурнал. 22.00. Панorama. 22.25. Налоги. 22.30. Спорт. 22.40. Без болеваний. 23.05. «Гергіна — путь к успеху». Серія 2.00. 00. Точка зрения. 00.30. Экологическая программа. 01.00. Панorama. 6. ВТОРНИК

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАНННЕ

8.00. Раніца распублікі. 8.15. Фільм-канцэрт «Харэзграфічныя навэлы». 9.00. Музыка і спевы. 8-ы клас. 9.30. «Мачаха». Маастацкі фільм. 10.30. «Буразія» прадстаўляе: мультфільм. 10.30. Міжнародны турнір пра вольнай барацьбе на прызы А. Мядведзея. 13.30. Навіны. 13.40. «Шыці і меч». Маастацкі фільм. 15.00. «Тэмы для роздуму». Тэлэфільм. 16.05. «Білосткі Эрмітажа». Кіанары. 16.20. Гісторыя Беларусі. 8-ы клас. 17.00. Навіны. 17.10. «Чалавек, які гаворыць з людзьмі». 17.40. Сібар-гол-20. 18.20. Тэлевізійная дошка ў яў. 18.30. Навіны Бі-бі-сі. 19.00. Абласнія навіны (Віцебск). 19.10. «Эканаціяна хвалія». Грашоўская краініцкая праграма. 20.40. Кальханка. 21.00. «Мост». Культурна-асветніцкая праграма. 21.30. Панorama. 22.30. НІКа. 22.45. Тэлебіржа.

КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

5.00, 8.00, 11.00, 17.00, 20.00, 23.00. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фирма гарантирует. 8.20. Веселые нотки. 8.35. Премьера художественного фильма «Просто Мария». (Мексика). 9.20. Мультфільм. 9.40. «Горячев и другие». Художественный телесериал. 7-я серыя. 10.10, 15.50. Рок-урок. 10.50. Прес-экспресс. 11.20. «Поздняя встреча». Художественный фильм. 12.40. «Аллея Штыгровского уезда». Художественный фильм. 14.25. Деловой вестник. 14.40. Мир денег Адама Смита. 15.10. Блокнот. 15.15. «Доктор Айболіт». Мультфільм. 3-я і 4-я серыі. 15.35. Премьера документального фильма «Невский проспект». 16.30. Межгосударственный телеканал «Останкіно» представляет программу «Лучегорские исповеди». 17.25. «Красный квадрат». «Нижегородский эксперимент». Передача 1-я. 18.00. «Просто Мария». 18.45. Миниатюра. 18.55. Тема. 19.40. Спокойной ночи, малыш! 20.40. «В честь королевы романса». Вечер, посвященный Изабелле Юрьевне. 21.10. Азбука собственника. 21.50. «Телевизионное знакомство», Урмас Отт беседует с Олегом Янковским. 22.30. Путь к себе. 23.25. L-клуб.

КАНАЛ «РОССІЯ»

7.00, 13.00, 19.00, 22.00. Вести. 7.25. Время деловых людей. 7.55. Момент истины. 8.50. Наш сад. 9.20. «Дмитрий Ситковецкий, или Американцы в России». Фільм 3-й. 10.15. Золотая шпора. 10.35. Телекросворд. 11.15. «Нулевой вариант». Художественный фильм. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. «Самая обаятельная и привлекательная». Художественный фильм. 14.50. Мульти-пульти. 15.00. Трансляция. 15.30. Там-там, новости. 15.45. Жить-быть. 16.15. Трансросифр. 17.00. Почему поэт?. 17.30. Антракт. 17.45. Парламентский вестник. 18.00. До Москвы — далеко... 18.45. Праздник каждый день. 19.25. Премьера художественного фильма «Санта-Барбара». 14-я серыя. 20.15. Композитор Ю. Фалик. 21.00. На политическом олимпе. 22.20. Звезды говорят. 22.25. Спортивная карусель. 22.30. На сессии ВС Российской Федерации. 22.45. Конкурс юных артистов эстрады. 23.45. Джаз-фільмрон-холл.

ПОЛЬША-І

9.00. Зравствуйте. 10.00. Новости. 10.10. Мама и я. 10.25. Дошкольники дома. 10.50. Поговорим о детях. 11.00. «Двор в Улоа». Серіал пр-ва Испания. 12.15. Рынок труда. 13.20. Прыятное с полезным. 12.45. Клуб одиночных сердец. 13.00. Новости. 13.10. Программа дня. 13.15. Сельскохозяйственная программа. 13.50. Документальный серіал. 14.20. Кухня. 14.35. Встреча с цивилизацией. 14.50. Рисуи с нами. 15.00. Книга чудес техники. 15.50. Играет музыка. Кларнет. 15.30. Клуб домашнего компьютера. 16.20. Мы в космосе. 16.35. Джойстик. 17.00. Программа на вечер. 17.05. Программа для детей. 17.50. Мульти-пульти. 18.00. Телекспресс. 18.25. «Біллі». 18.50. Гильдия. 19.00. Телеканал. 19.40. Армия мира. 20.00. Вечерника. 20.30. Грезычайный пересмотр. 19.40. Армия мира. 20.00. Вечерника. 20.30. Глобальный выпуск новостей. 20.55. 7 минут для министра труда. 21.10. «Смертный приговор». Фільм пр-ва Польши. 22.45. Публицистическая программа. 23.25. Искусство, не искусство. 23.45. Вечерние новости. 00.00. Музыкальная программа. 00.10. Вечер с. 00.30. Фестиваль актерской песни. Вроцлав-93.

ПОЛЬША-II

9.00. Панorama. 9.10. Местная программа. 9.40. «Приключения Гуллівера». Мультсеріал. 10.10. «Поколения». Серіал пр-ва США. 10.35. Мир женщин. 11.00. Итальянский язык. Урок 22. 11.15. Английский язык наука и техника. 11.30. Французский язык. Урок 18. 12.00. Отчины. 12.15. Повторение по пожеланиям. 16.55. Приветствие. 17.00. Тележурнал. 17.30. Панorama. 17.40. Репортажи. 17.55. «Приключения Гуллівера». Мультсеріал. 18.10. «Над Нёмамі». Праграма на польской мове. 19.00. Абласнія навіны. (Гомель). 19.10. «Піць зоракі». 19.35. Европіднісанье. 20.00. Документальный фильм. 21.00. Рок-концерт. 22.00. Панorama. 23.15. Спорт. 24.25. Конкурс юных артистов эстрады. 23.45. Джаз-фільмрон-холл.

17. СРЕДА

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАНННЕ

8.00. Раніца распублікі. 8.15. Выступление харэзграфічнага ансамбля «Быроўка». 9.00. Гісторыя Беларусі. 8-ы клас. 9.40. «Мачаха». Маастацкі фільм. 10.30. Студыя «Мэтаг». Дні культуры Беларусі ў Кіеве. 13.30, 17.00. Навіны. 13.40. «Шыці і меч». Маастацкі фільм. 2-я серыя. 15.25. «Алерапцыя на сарцы». Тэлэфільм. 15.55. Відзьмавідзьмаві. 17.10. Мультфільм. 18.00. Дзённік Прынёманія. (Гр.). 18.10. «Над Нёмамі». Праграма на польской мове. (Гр.). 19.00. Абласнія навіны. (Гомель). 19.10. «Піць зоракі». 19.35. Европіднісанье. 20.00. Документальный фильм. 21.00. Рок-концерт. 22.00. Панorama. 23.15. Спорт. 24.25. Конкурс юных артистов эстрады. 23.45. Джаз-фільмрон-холл.

КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

5.00, 8.00, 11.00, 14.00, 17.00, 20.00, 23.20. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фирма гарантирует. 8.20. Мультфільм. 8.45. Премьера художественного фильма «Просто Мария». (Мексика). 9.30. «А дальше — океан». Хроніка альбо... 11.20. «Іспытали». Художественный фильм. 12.50. Премьера художественного фильма «Будь, что будет». 1-я серыя. 14.25. Телемікст. 15.10. Блокнот. 15.15. «Доктор Айболіт». Мультфільм. 5-я і 6-я серыі. 15.35. В. Девяты в программе «Россия в песне, музыке, танце». 15.55. Премьера мультфільма «Летающий дом». 5-я серыя

(США). 16.25. Межгосударственный телеканал «Останкіно» представляет программу «Лучшее время». 16.30. Технодром. 17.25. «Красный квадрат». «Нижегородский эксперимент». Передача 2-я. 17.55. Выступление Г. Гююона и Российского национального симфонического оркестра. 18.05. «Просто Мария». 18.50. Юлия Борисова в интерьере театра. 19.40. Спокойной ночи, малышы! 20.40. «За Кремлевской стеной». 21.20. Футбол. Лига чемпионов. «Олимпик» (Франция) — ЦСКА (Россия). 23.40. Футбол. Лига чемпионов.

КАНАЛ «РОССІЯ»

7.00, 13.00, 22.00. Вести. 7.25. Время деловых людей 7.55. На политическом олимпе. 8.50. Конкурс юных артистов эстрады. 9.50. Параллели. 10.05. Уставы младенца. 10.40. Телекросворд. 11.05. Художественный фильм «Санта-Барбара». 14-я серыя. 11.55. Пилігрим. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. Кинглаз. 14.45. «Караван». Телевізійныя маані. 15.15. Сигнал. 15.30. Там-там новості. 15.45. Студия «Рост». 16.15. Трансросифр. 17.00. Християнская программа. 17.30. Праздник каждый день. 17.40. Студия «Ната вене». 18.25. Футбол. 1/4 фінала Кубка обладателей кубков. «Спартак» (Москва) — «Фейеноорд» (Роттердам). В першы вары. Весты. 20.25. «Сказка о глупом муже». Мультфільм для взрослых. 20.35. В оркестре только девушки. 21.05. «Санта-Барбара». 144-я серыя. 22.20. Звезды говорят. 22.25. Спортивная карусель. 22.45. На сессии ВС Российской Федерации. 23.10. Джеми Хендрикс.

ПОЛЬША-I

9.00. Зравствуйте. 10.00. Новости. 10.10. Мама и я. 10.25. Дошкольники дома. 10.50. Поговорим о детях. 11.00. «Смертный приговор». Фільм пр-ва Польши. 13.00. Новости. 13.10. Программа дня. 13.15. Сельскохозяйственная программа. 13.45. Орография. 14.05. Искусство западного мира. 14.30. Большие спорты поляков. 14.55. Художественный фильм «Санта-Барбара». 145-я серыя. 15.15. Каталог. 15.35. Каталог памятников. 15.45. Фотокурнал.

ПАГОНЯ

Абвесткі. Здарэньні. Цэны.

Гарадзенскі рынак: цэны растуць

Дастакова толькі тыдзень другі не пабыць на торжышчы, як адразу кідаюцца ў очы змены, што адбыліся за гэты час. У Горадні цэны выраслы практычна на ўсе тавары. Адзінае, што застасцца нязъменным — натоўп людзей, у якіх калі трапіў, выйсьце шукаць вельмі цяжка.

Цэны на некаторыя тавары на Гарадзенскі торжышчы ў мінулья выходныя:

Сывініна, 1 кг — ад 700 да 1800 руб.

Бараніна, 1 кг — ад 450 да 550 руб.

Вэнджаніна, 1 кг — ад 900 да 1600 руб.

Шынка сабская, 1 кг — ад 800 да 1100 руб.

Яйкі, 1 дзесятак — 250—300 руб.

Курыца, 1 шт. — 2300—2500 руб.

Вантрабянка собская, 1 кг — 250—300 руб.

Масла съметанкова, 250 г — 200 руб.

Бульба, 1 кг — 35 руб.

Тлушчы, 1 кг — 500 руб.

Мандарыны, 1 кг — ад 450 да 600 руб.

Капуста, 1 кг — 150 руб.

Грыбы сушаныя, 1 кг — ад 2000 да 2500 руб.

Мёд, 1 кг — ад 1200 да 1400 руб.

Сала вэнджанае, 1 кг — 800 руб.

Дрожджы, 1 кг — 250 руб.

Цыбуля, 1 кг — 45—50 руб.

Цюльпаны, 1 шт. — ад 150 да 200 руб.

Ружы, 1 шт. — 700—800 руб.

Гарэлка, 1 бут. — 550—600 руб.

Даляр ЗША — 725—730 руб.

М. ЖЫЛЕУСКАЯ.

ГАРАСКОП І ЗДАРОЎЕ.

(Працяг. Пачатак у № 4 (18) ЛЕЎ.

Гэта вітальны (жыцьцяздольны) знак, кіруе сэрцам. Важна весьці памяркоўнае жыцьцё, бо дастакова хоць аднойчы адпінуща ў дысгарманальным стане, як могуць адразу ўзынінучь хваробы. Нельга даводзіць сваё жыцьцё да разладу й бязладдзя, неабходна культываваць памяркоўныя звычкі й гарманічнае акружэньне. Неабходна прытрымлівацца дыеты, пазъбягаць ужываньня вострай стравы, хатця абавязкова патрэбна страва, якая ўзмацняе кроваварот. Пазъбягайце хваліваньня і съпешкі, усё рабіце спакойна, паволі і ўпрадкавана.

ПАННА.

Частакова гэта разумовы знак, і стан разуму цесна звязаны з агульным станам здароўя. Найбольш успрымальны да хваробаў кішечнік. Турботы, зьмена надвор'я могуць вывесці арганізм з раўнавагі. Асабліва важна прытрымлівацца дыеты, і рэгулярныя звычкі не павінны парушацца, асабліва ў харчаваньні. Лекаў

Малое мэдыцынскае прадпрыемства

«НАРКА-ТЭР»

13, 20 і 27 сакавіка праводзіць сеансы лячэнья

ад алкалізма і атлушчэння
шляхам псіхатэрапэтычнага кадзіраванья.

Звязтацца на адрес:

г. Горадня, вул. Міцкевіча, 5.
Тэл. для даведак: 45-32-22, 44-70-45.

КРЫМІНАЛЬНАЯ

Несуцяшальная вынікі прынеслі міліцыйскія тэлетайпы ў перадсвяточную і святочную дні. Усяго па вобласці зарэгістравана 112 злачынстваў і здарэньня. У іх ліку адно забойства, 8 цяжкіх цялесных пашкоджанняў, з іх адно скончылася смерцю. Не абышлося і без разбояў, згвалтавання, рабаўніцтваў, крадзяжоў.

Пры аналізе гэтых падзеяў кідаецца ў очы адна акаличнасць: як правіла, ахвяры і злачынцы незадоўга да гэтага сядзелі за адным столом і разам пілі гарэлку. Здавалася б, гэта ўжо здараўляе не аднойчы..

Сярод падзеяў тыдня можна адзначыць таксама выяўленыя ў Горадні двух фактаў фальшивых грошай. Жанчына, якая нідзе не працуе, мела намер зьбіць купюру вартасцю 100 даляраў

ЗША ў камэрцыйнай краме. Другі выпадак звязаны таксама з «соткай», але толькі дойчмарак — менавіта на такую суму панесла страты адміністрацыя гатэля «Турыст», якой троє малайцоў падсунулы фальшыўку.

І яшчэ адна падзея, звязаная з меднай ліхаманкай... Так стала вядома, што нядыўна разам з памагатымі за крадзёжкай буйной парты медзі — калі 14 тон, коштам звыш трох мільёнаў рублёў — арыштаваны дырэктар Гарадзенскага кансервавага завода Г. Харытановіч (в. Калбасіно). Сярод чатырох арыштаваных і зяць дырэктара — урач вебласной бальніцы. Як высьветлілася падчас сведэцтва, гэтую медзь МП «Гродсой» здала на склад кансервавага завода на захаваньне...

Г. СЫСОЙ.

ХРОНІКА

утрымоўваць у цяпле паясніцу, каб не застудзіць яе. Захвораны нырак могуць хутка аб себе нагадаць, і на іх адразу неабходна звязнунуць увагу.

СКАРПІЕН.

эта вітальны знак, кіруе выдзяляльнай сістэмай, уздзейнічае на сэрца й горла. Асноўная бяда гэтага знака — празьмерная распуста. Шмат якіх хваробаў можна пазъбегнуць, калі прытрымлівацца меры ў ядзе, пітве і сексуальных адносінах. Гэты знак вельмі ўспрымальны да інфекцый, і калі набліжаецца эпідэмія, патрабуецца асаблівая асьцярожнасць. Вострай і ўзбуджальнай стравы неабходна пазъбягаць. Мяса трэба ўжываць чым меней, а сырптыных напояў не каштаваць увогуле. Захоўваньне жыцьцёвай сілы і вывучэнне законаў матэрыі найболей неабходны для добра гэта.

у той час, калі рэгулярнае

абліванье съюздёнай вадой —

выдатны танізуючы сродак, які

дапамагае падтрымліваць выдзя

ляльную сістemu ў добрым стане.

Падрыхтаваў А. КАНДРАШОУ.

Бесплатныя абвесткі

Мяняю аднапакаёвую кватэру на двухпакаёвую з даплатай па дамоўленасці. Тэл. 44-78-42.

Прадаюцца кітайскія пухавікі па цэнах, ніжэйшых, чым на рынку. Звязтацца па тэл. 44-78-42.

Якасна перамацу ё і абышю з тканины заказчыка падматраснікі для мяккіх крэслаў, канапаў, спальніх гарнітураў. Звязтацца па тэл. 2-19-57.

Прадам па танным кошце электрардэль з камплектамі разнастайных насадак. Звязтацца па тэл. 55-743.

Тэрмінова прадаецца новая за-
пакаваная мэблы «Праталінка».
Звязтацца па адресе: г. Горадня,
вул. Лізы Чайкінай, д. 26, кв. 19.

Танна прадам лінолеум, 76,2 м.
кв. Тэлефанаваць па тэл. 44-65-
23 пасля 18.00 гадзін.

Прадаецца новая пральна ма-
шина «Фея-2» за 15 тысяч рублёў,
а таксама унітаз белы, без зліўнога
бачка. Звязтацца па тэл. 47-03-37.

ВІЛЬНЯ

У аўторак Нацыянальны банк Летувы засцвердзіў новы курс летувіскага талёна адносна замежнай валюты:
даляр ЗША — 467,28 тал.
дойчмарка — 282 тал.
англ. фунт — 677,56 тал.
эст. крона — 35,97 тал.
лат. рубліс — 3,08 тал.
рас. рубль — 0,72 тал.
укр. купон — 0,38 тал.
бел. рубель — 0,68 тал.

Увогуле беларускія рублі не карыстаюцца попытам, бо каштуюць амаль як рэгійскія, а дэйнічаюць толькі ў межах Рэспублікі Беларусь.

Перадаў па телефоне
С. СУБАЧ.

У мінулым нумары «Па-
гоні» у артыкуле «Ант-
ракт скончаны» памылкова
была ўзгадана прозывішча
сп. Амелькі. Нам вельмі пры-
раша з гэтай прычыны, перапра-
шаю нашага калегу.

Пайшоў дахаты...

Фатографаваў А. УЛАДАСЕВІЧ.

ПАГОНЯ

Рэдактар Сяргей АСТРАЎЦОЎ.

Адрес рэдакцыі: 230023, г. Горадня,
вул. Дамініканская, 1.

Тэлефон: +375-29-96, 45-41-83.

Выходзіць штодвачыні па пятніцах.

Заснавальнік КАФ «БАЦЬКАЎШЧЫНА»

Наша газета ёсьць БЕЛАРУСКАЙ ТРЫБУНАЙ, адкрытай для выказваньня розных пунктаў гледжанья, розных аўтараў з любых краін, гарадоў і вёсак. Меркаваны аўтараў публікацый не абавязковыя могуць супадаць з меркаваннем рэдакцыі.

Індэкс 63124. Ліцэнзія № 465

Фотанабор, афсэтны друк.

Гарадзенская вабласная ўзбуйненая дру-

230003, г. Горадня, вул. Паліграфістай, 4.

Тыраж 2450 пасобнікаў. Замова 1272

Нумар падпісаны да друку 25.1.1993.